

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

gaaende vil blive lavere og sjældnere Højvande.

Efter Udvalgets Forslag II lukkes Thyborøn Kanal med en Dæmning som under Forslag I, men saaledes, at der indbygges Skibsfartssluse og Gennemstrømningssluse, og Indsejlingen til Kanalen fra Havet dækkes ved Anlæg af 2 Møler. Disse Møler vil hindre en Lukning af Kanalmundingen, saaledes at Forbindelsen mellem Vesterhavet og Thyborøn Havn bevarer, og i øvrigt vil der opnaas omtrent den samme Kystlinie som ved Forslag I paa Nordre Tange, men det kan befrygtes, at Udrykningen af Kysten paa søndre Tange og navnlig ud for Thyborøn By ikke bliver saa stor som efter Forslag I, selv om det var Udvalgets Opfattelse, at Tilsanding Syd for Mølerne vil fremkomme i en saadan Udstrækning, at Thyborøn By vil blive beskyttet derved i en Aarrække, og at det i øvrigt vil være muligt med en forholdsvis ringe Bekostning at beskytte denne Del af Kysten.

Varigheden af den foreslaede Ordning er ligeledes anslaaet til ca. 150 Aar, men saafremt der i Tidens Løb sørges for successiv Flytning eller Forskydning af Byen og Havnen og øvrige Anlæg ved Thyborøn længere mod Øst, vil Ordningen kunne faa en betydelig større Varighed.

Ved Gennemførelsen af dette Forslag vil der opnaas lignende gode Forhold i Limfjorden med lavere og færre Højvande.

Skibsfartsslusen faar en Dybde paa Tærskelen af 5 m, medens Dybden i det nuværende Løb er ca. 4 m.

Arbejdet tænkes gennemført i Løbet af en halv Snes Aar.

For om muligt at kunne opnaa en bedre Sikring af selve Thyborøn By udarbejdede Udvalget yderligere 2 Forslag — Forslag III og IV — til et Arrangement af ganske tilsvarende Art, beliggende henholdsvis Syd for Agger og lige Syd for Thyborøn, men da ingen af disse Forslag vandt Interesse ved Sagens videre Behandling i Kommissionen, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa Forslagenes Enkeltheder, men nøjes med at henviser til Betænkningen.

Udvalget ansaa sig inkompetent til at tage Stilling til, hvilket af de nævnte Forslag der burde søges gennemført, og Vandbygningsdirektøren henstillede derfor, at der blev nedsat en større Kommission, i hvilken de betydelige økonomiske Interesser — Fiskeriet, Skibsfarten, Landbruget, Limfjordsbyerne, Grundejerne paa Tangerne m. fl. —, der knytter sig til Bevarelsen af Forbindel-

sen mellem Vesterhavet og Limfjorden, blev repræsenteret.

Medens det tekniske Udvalg overvejede Spørgsmaalene, opstod der i Oktober 1936 en kort, men ret voldsom Stormflod, som anrettede en betydelig Skade paa begge Tangerne, og som opskræmte Beboerne i Thyborøn saa meget, at de indgik med Andragende om at faa foretaget forskellige Foranstaltninger for at sikre Byen imod „en Katastrofe, som vilde faa uoverskuelige Følger, maaske ogsaa med Tab af Menneskeliv“. Dette var 3 Maaneder, før det tekniske Udvalg havde afgivet sin fortrolige Indberetning til Ministeren, og det fortjener at bemærkes, at det saaledes er Thyborønboerne, der først har nævnt Ordet Katastrofe og Tab af Menneskeliv. Deres nu gentagne Udtalelse om, at de ikke er bange for Havet, og deres stærke Ord om Vandbygningsdirektøren og hans Embedsmænd synes ret uforklarlige set paa denne Baggrund. Mon ikke Forklaringen er den, at en ekceptionel lang Aarrække uden Stormfloder har faaet dem til at glemme Stemningen under en Stormflod, og at vi, næste Gang en Stormflod indtræder, vil faa Toner af samme Art at høre som i 1936. Vandbygningsdirektøren indstillede, at der snarest blev opført et Reserverdige og foretoges en Forstærkning af det bestaaende Dige, og til dette Formaal bevilgede Staten et Beløb af 600 000 Kr.

Fremdeles foreslog den først i April 1937 nedsatte store Kommission, at der bevilgedes Midler til Bygning af et tilbagetrukket Dige paa begge Tanger — tilsammen en Digestrækning paa 12 400 m —, idet den Tid, der vilde medgaa til Forhandlinger og til Gennemførelse af et af de af Kommissionen fremsatte Forslag vilde blive af en saadan Udstrækning, at det kunde befrygtes, at Kystsikringen ikke kunde holde, indtil de nye Anlæg var saa vidt gennemført, at de kunde yde den fornødne Beskyttelse. Udgifterne hertil var anslaaet til 5,8 Mill. Kr., og Finansudvalget gav ved Skrivelse af 11. August 1942 Samtykke til, at disse Arbejder gennemførtes inden for et Tidsrum af 4 Aar. Desværre har Tyskernes Besættelse hindret Arbejdets Gennemførelse, og Placeringen af store Bunkers o. lign. har medført, at Diget Tracé maa revideres. Arbejdet er dog nu genoptaget med det Materiel og det Mandskab, man kan fremskaffe. Der er hidtil udført ca. 1 000 m Dige og paabegyndt ca. 4 600 m Dige m. v., hvortil er medgaaet ca. 2¼ Mill. Kr.

Under Hensyn til de meget betydelige